

על-ידי שממשיכין כל הארת המוחין והחכמה אל הלב והגוף, היינו להתנהג בכל מידותיו רק כפי החכמה ודעת האמת דקדושה, ולעבוד על-ידי-זה את ה' יתברך בכל גופו ונפשו בעובדות ומעשים טובים, משם נמשך יפי והידור האתרוג שהוא בחינת מלכות, כי עיקר התגלות מלכותו יתברך הוא רק על-ידי מעשים טובים, על- ידי מצוות מעשיות, כי **מלכות מקנא בעשיה**.

וזה עיקר עבודתנו בראש-השנה ויום-כפור, שאז ישראל הם בבחינת **נער בוכה**, דהיינו שמסלקין ומשליכין כל החכמות, רק ממשיכין הדעת אל הלב, ומסתכל כל אחד בעצמו אם לבו קשור לדעתו, דהיינו אם הוא מתנהג בתאוות לבו וגופו וכל מידותיו רק כפי הדעת הקדושה, כי כל אחד מישראל יודע בכלל שיש אלקים שליט בארץ ומלא כל הארץ כבודו ומשיגה בפרטיות על כל תנועה של כל אחד, ועל-כן צריכין להסתכל בעצמו אם הוא מתנהג כך עם גופו כפי דעתו, ואם מעשיו עולין יפה כפי חכמתו ודעתו על-כל-פנים.

ואז, כשרואין כמה רחוקים מעשיו שעשה בכל השנה, אפילו מהתחייבות חכמתו ודעתו הקטנה, על-ידי-זה נתעוררין בבכיה גדולה, שזה בחינת התעוררות התשובה והבכיה שבוכין בראש-השנה ויום-כפור, בבחינת **והנה נער בוכה** כנ"ל, ועל-ידי הבכיה מגרשין ומבטלין קליפת עשו וישמעאל הנ"ל, היינו שמסלקין ומבטלין מעצמן כל חכמות של שטות ושקר המטעין ומבלבלין את האדם, ומשליכין כל החכמות ומקבלין על עצמן לעבוד את ה' בתמימות ובפשיטות, בעובדות ומעשים טובים, ושיימשיך רק לזה כל חכמתו ודעתו, ועל-ידי-זה נתגלה מלכותו יתברך, שזה בחינת הידור האתרוג שזוכין אחר-כך בסוכות, כפי הבכיה שבוכין בימים נוראים בבחינת **נער בוכה**.

[עד כאן]

אתרוג

(שיחות הר"ן, קכ"ה)

⊙ בחג הסוכות תק"ע, אז אמר מעניין אתרוג שלפי בחינת הימים נוראים ראוי שיהיה לנו אתרוג נאה. ובאותה השנה, לא היו מצויים אתרוגים, והיה העולם סבורים שלא יהיה להם אתרוגים כלל, ולא היה שום אתרוג במדינה עד ערב סוכות שעשה ה' יתברך נסים, וסיבב סיבות בדרך נס, שבאו אתרוגים לקצת עיירות.

⊙ והיו נותנים אז ממון הרבה בעד אתרוג, בקצת קהילות נתנו חמשים אדומים ויותר בעד אתרוג אחד, וגם לקהלת ברסלב בא אתרוג מהודר מאד ליד רבינו, זכר צדיק לברכה; והיה שמחה גדולה מאד לרבינו זכרונו לברכה, ואמר להביא לו כלי זמר מגודל השמחה, ושלושה ימים רצופים היה לו חיות גדול מן האתרוג, והיה בריא כל אותן השלושה ימים, ולא היה מרגיש כלל החולאת הקשה שהיה לו, מגודל השמחה שהיה לו מן האתרוג.

⊙ וגם אחר סוכות, סיפר [רבינו ז"ל] הרבה מן האתרוג, ואמר שאין אנו יודעים כלל גודל יקרת מעלת מצוות אתרוג, והרי אנו רואין שישראל מפזרים ממון הרבה בשביל מצוה זו - יותר מעל שאר מצוות - ובוודאי לא על חנינם הוא מסתמא מצוה זו הוא יקרה מאד מאד אשר אין לשער, רק שאין אנו יודעין גודל מעלתה; אפשר אם היו יודעין גודל מעלת מצוה זו, היו עושים מה שהיו עושים בשביל מצוה זו, כי ישראל עם קדוש הם חכמים, וקשה להטעותם, ובודאי כשהם מפזרים ממון הרבה בשביל מצוה זו, לא לחינם הוא. ועוד האריך בסיפור זה והפליג מאד במעלת מצוות אתרוג.

חיי מוהר"ן

(תקע"ב)

⊙ שמעתי מפיו הקדוש זכרונו לברכה שאמר, שזה יצר הרע גדול אצל כמה בני אדם, ובפרט הגדולים במעלה, שבשביל דבר אחד שנדמה להם שהוא מצוה, הם מפקירים הכל ובאים על-ידי-זה לקלקולים רבים, ובפרט כשבאים על-ידי-זה ליד מחלוקות וכי' (הלכות גזלה, הלכה ה' - אות י).

והנלווים אליהם, וכל כוונתו באמת בשביל קיום התורה כדי להכלל בימין, על ידי זה עושה תיקון גדול ונחשב כאילו קיים כל התורה כולה, כי נכלל ממונו שהוא בחינת שמאל, ונכלל עמו בבחינת ימין שזהו כלל כל התקונים כנ"ל (הלכות תרומות ומעשרות, הלכה ד' - אות ב' ד').

סיפור

(השמטות, ל"ד)

⊙ רבנו ז"ל אמר: **כשפועלים באיזה דבר בדרכי נועם, ולפעמים נדמה שבכוח היו פועלים יותר - שידעו, שבכל זאת בדרכי נועם אפשר הרבה יותר לפעול.**

מכתב

(מספר אפי הנחל - ט"ו)

⊙ בעזרת ה', ערב יום הכיפורים תשכ"א. תל אביב.

יקירי, בעל עין חדה, לבחון ולתפוס מי הוא הרבי האמת של כל העולמות, שכל חיותם וקיומם על ידו. ה' יחיהו חיים אמיתיים ויורהו הדרך הטובה, אשר ילך בה.

⊙ אל תתבהל ואל תתבלבל ואל תיפול ברוחך משום דבר שבעולם, כי ברוך ה' יש לנו כתפיים רחבים לסמוך עליהם. כי דייקא בזה העולם החושך של עכשיו, בדור העני הזה, בתוקף עומק נפילתנו וירידתנו, מאיר בעולם אור חדש, חידוש שבחידושים, עילאה על כל עילאין, שעדיין לא היה מימות עולם. שיכול לתקן את העולם, להמשיך כל העולם לה' יתברך, אפילו את הרחוקים ביותר, בתכלית הריחוק, ועל כן כל זמן שהאדם משתדל ומבקש ומחפש להתקרב לצדיק האמת, יש לו תקוה לעולם, יהיה איך שיהיה. אפילו אם נפל לעמקי עמקי תהום תחתיות ומתחתיו. רק העיקר שצריך להחשיך עיני דעתו לגמרי ולסלק שכלו וחכמתו לגמרי וישים עצמו כבהמה שאין לה דעת. ולסמוך רק על אמונה לבד. וזה עיקר החכמה מכל החכמות.

⊙ אך צריכים לשמור עצמו מאד מאמונות כוזבות, אמונות של שטות והבל. שלא יהיה פתי יאמין לכל דבר. וזה בחינת בהמות טהורות ובהמות טמאות שהזהירנו ה' יתברך. להבדיל בין הטמא ובין הטהור. כי האמונה היא, בחינת בהמה כנוצר לעיל. אך אמונה ישרה אמיתיות דקדושה, היא בחינת בהמות טהורות. ואמונות כוזבות וכפירות הם בחינת בהמות טמאות! **המעתיק**